

mer saa for Rigsdagen, og Rigsdagen beslutter at lægge Anstalten, hvor der er Søbade og Søluft. Dagen efter, at Lovforslaget er vedtaget i Rigsdagen, faar saa Udvalgets Formand et Brev fra Professor Keller, i hvilket han taler om Personalets Forhold til Anstalten: „Det vil forhaabentlig bevare samme Standpunkt lige saa godt, som om min kære, gamle Plan, Lyngbyplanen, var bleven realiseret“. Ved Lyngby er der, saa vidt jeg ved, hverken Søbade eller Søluft. Altsaa, forud for, at Planen kom frem for Rigsdagen, er der slet ikke Tale om Søbade eller Søluft; efter at vi ere færdige med den, er der slet ikke Tale om Søbade eller Søluft, da er der Tale om „min kære, gamle Plan, Lyngbyplanen“. Men da man opdager, at det var muligt at paavirke nogle letbevægelige Medlemmer af Tinget ved at vise hen til dette Forhold, blev det benyttet og benyttet med meget stor Dygtighed. Endvidere maa jeg fremhæve i samme Forbindelse, at det ærede Medlem for Løvel (A. Nielsen) i sin Tid — det findes i Folketingsstidenden for 1897—98 Sp. 4680 — udtalte: „Men underhaanden forlød det endog, at man vilde slippe en Del af de aandssvage Børn ud af Anstalten, hvis Loven strandede i Aar“. Man har altsaa truet eller søgt at true Udvalgets Medlemmer med, at hvis man ikke skyndte sig med at faa denne Lov igennem, vilde man slippe Idioterne løs. Det ærede Medlem fra Bornholms 2den Valgkreds (N. I. Jensen), der var Udvalgets Sekretær, konstaterede denne Udtalelse. Sp. 4706 s. S. erklærer det ærede Medlem, at der var blevet lagt et saa alvorligt Pres paa Udvalget, at man af Hensyn dertil ikke kunde andet end slaa en Streg over Spørgsmaalet om Beliggenheden, og det ærede Medlem hentydede i denne Forbindelse til Udtalelsen om at slippe Børnene løs fra Anstalten.

Jeg har nu gennem disse faa Eksempler søgt at belyse Arten af den Vejledning, vi kunde finde hos Ministeren, og af den Overensstemmelse i Skrivelser og Tankegang, vi kunde finde hos Anstaltens Direktør, Professor Keller. Ud fra dette kan jeg meget godt forstaa, at det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) nu kommer og siger, at han har fortrudt, at vi ikke opsatte Vedtagelsen af dette Lovforslag. Ministerens Vejledning var ikke funderet, og Hr. Kellers Vejledning var vaklende. Dette er de indledende Bemærkninger. Jeg skal nu gaa over til de paagældende Skrivelser. Man har, som det altsaa viser sig, ønsket

hos Finansudvalget 150,000 Kr. ud over, hvad der er bevilget gennem Loven, men dette Ønske er noget præget af samme Usikkerhed fra Professor Kellers Side, som jeg her har givet forskellige Eksempler paa. Det maa nemlig erindres, at man havde projekteret i de Oplysninger, som følge med Udvalgsbetænkningen — og det hører altsaa med til Lovens Forudsætninger — at der skulde bygges derovre et Lysanlæg til 60,000 Kr. Naar man nu forlanger 150,000 Kr. og samtidig erklærer, at man har set sig nødsaget til at stryge Bygningen af Lysanlægget, vil det altsaa sige, at man har her et Underskud paa 210,000 Kr. Det oplyses i en Skrivelse, der her foreligger til Finansudvalget, at man har set sig nødsaget til at stryge dette Lysanlæg og vedblive at belyse Anstalten med Petroleumslamper. Nu vil jeg bede de ærede Medlemmer, der vare med paa Besøget paa de Kellerske Anstalters forskellige Afdelinger, erindre, hvor dybt det blev indskærpet Udvalgets Medlemmer, at det var nødvendigt at bygge et saadant Anlæg; for hvis Petroleum var farlig i en almindelig, borgerlig Familie, var den dobbelt farlig at anvende paa Aandssvageanstalterne. Der blev lagt meget stærkt Eftertryk paa dette. Ikke desto mindre har Professor Keller, uagtet det stred mod Lovens Forudsætninger, tilladt sig at stryge dette Anlæg og altsaa bruge de dertil bevilgede 60,000 Kr. til at dække andre Sider af Underskuddet med. Vi ere nu imidlertid komne op til 210,000 Kr., men ere ikke færdige dermed. Det er allerede blevet fremhævet af det ærede Medlem for Kolding (E. Sørensen), at man har ordnet det aparte med Funktionærboligerne derovre, idet Anstalten, i Stedet for at bygge saadanne selv, har truffet Akkord med private Entreprenører, saaledes at disse i Nærheden af Anstaltens Terrain have bygget nogle Boliger, som lejes til Funktionærerne. Det kan godt være, at de lejes paa den Maade, at Lejen baade skal være Renter og Afdrag til Entreprenørerne, saaledes at Boligerne efterhaanden komme ind under Anstalterne, men saa er det et skjult Køb, der her foreligger, og til Underskuddet maa vi i hvert Tilfælde lægge, hvad man har sparet ved at undlade at bygge Funktionærboliger. Hvor meget det er, kan jeg ikke sige. Skulde man anslaa det i Forhold til Eberødgaards Bygning, bliver det meget betydeligt. Men formentlig kan man sige, at det beløber sig til en halv Snæs Tusind Kr. Nu ere vi altsaa oppe ved et faktisk